

det ulovlige skattefradrag til Sparekassen Nordjylland ikke var et enkeltstående tilfælde, men blot det sidste i en lang række.

Der er to grunde til, at Enhedslisten har ønsket denne debat. For det første sagens omfang. Ulovlige fradrag for flere milliarder kroner er vist en rimelig anledning til en debat her i Folketinget. Jeg kan ikke på stående fod komme i tanke om en større – målt i penge – skandale i Tingets nyere historie.

For det andet synes jeg, regeringen og skatteministeren ved offentliggørelsen havde lidt for travlt med at nedtone muligheden for, at der kunne gøres politisk ansvar gældende i denne sag. Mens der straks blev taget initiativer til administrative ændringer og forflyttelse af embedsmænd, blev det kraftigt understreget, at der ikke var fremkommet noget, der pegede på et politisk ansvar.

Og der bliver kun talt om eventuelt ministeransvar i forhold til de enkelte, konkrete skattesager, intet om det generelle politiske ansvar, der naturligvis må være til stede, når en praksis som den beskrevne har kunnet udvikle sig i over 10 år.

Endelig ønsker vi med denne debat at få sikkerhed for, at sagen kommer til behandling i Folketinget igen, når regeringen er færdig med den advokatundersøgelse, der nu er igangsat, så vi på det tidspunkt kan træffe beslutning om, hvad der videre skal ske i sagen.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

For knap syv måneder siden, den 13. oktober 1994, var der i Folketinget en forespørgselsdebat om de initiativer, som regeringen agtede at tage som opfølgning på beretningen om Himmerlandsbanken.

Blandt de initiativer, jeg orienterede om på regeringens vegne, var, at der var iværksat et arbejde, som ville belyse de samfundsøkonomiske konsekvenser af bankredninger af nødlidende pengeinstitutter i perioden fra 1984 til 1993. Som et vigtigt bidrag til denne redegørelse indgår den undersøgelse om overdragelser af pengeinstitutter i den pågældende periode, som i dag er baggrunden for denne forespørgselsdebat, som jeg i øvrigt gerne vil byde velkommen.

Det er oplyst over for mig, at den endelige redegørelse vil komme i løbet af ganske kort tid.

Bankrapporten har vist, at sagen om Himmerlandsbanken desværre ikke var en enkeltstående sag. Der er af Told- og Skattestyrelsen blevet ydet en række pengeinstitutter særlige skattemæssige fordele, der, som det er påvist i bankrapporten, er ensbetydende med, at en række skatteregler er overtrådt.

Jeg finder, det er dybt, dybt beklageligt og uacceptabelt. Regeringen er fast besluttet på at gennemføre en række initiativer, der skal forhindre, at noget tilsvarende kan ske fremover. Vi vil samtidig nøje vurdere, hvorledes man skal forholde sig i de sager, hvor der er sket fejl. Og jeg vil gerne understrege lige så tydeligt, at regeringen lægger afgørende vægt på at få afklaret ansvaret for de forhold, der er afdækket i rapporten. Det er i den forbindelse blevet besluttet at lade en uvildig advokat se nærmere på, om der er grundlag for at gøre et ansvar gældende. Det gælder både for implicerede embedsmænd og for skatteministre.

Forespørgslen drejer sig ikke mindst om mulighederne for at placere et politisk ansvar. Den undersøgelse af de enkelte overdragelser af pengeinstitutter, der som nævnt vil blive gennemført, vil også kunne indgå i grundlaget for den nærmere vurdering af, i hvilket omfang de enkelte ministre har været involveret i sagen.

Sammenfattende vil der nu ske en nærmere undersøgelse af disse forhold, og med de øvrige initiativer, som skatteministeren nu vil redegøre for, er det regeringens opfattelse, at der i fuldt tilstrækkeligt omfang allerede er fulgt op på bankrapporten, og at der naturligvis fortsat vil blive fulgt op på den, efterhånden som vi får kendskab til det videre undersøgelsesarbejdes resultater.

Skatteministeren vil nu redegøre yderligere for opfølgningen.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hovedsigtet med bankundersøgelsen: Som statsministeren nævnte, blev det allerede i oktober måned sidste år besluttet at gennemføre en analyse af de samfundsøkonomiske omkostninger ved de seneste års redninger af nødlidende pengeinstitutter.

Dette arbejde er ved at være afsluttet. Den foreliggende undersøgelse, den, vi taler om i dag, omfattende den skattemæssige side af pengeinstituttovertagelser fra 1984 til 1993, kan ses som et væsentligt supplement til den nævnte undersøgelse, idet skattesiden har været et integreret aspekt ved en række pengeinstituttovertagelser.